

PRESSENAEVNET

Årsberetning 2014

PRESSENÆVNETS ÅRSBERETNING 2014

I henhold til medieansvarslovens § 51 afgiver Pressenævnet herved årsberetning til justitsministeren. Årsberetningen offentliggøres.

Indhold:

A: Nævnets virke, s. 4

- 1 Sagsantal, sagsbehandlingstid, s. 4
- 2 SE og HØRs anvendelse af fortrolige oplysninger fra en betalt kilde, s. 4
- 3 Nordisk Pressenævns møde, s. 5
- 4 Fælleseuropæisk møde, s. 6
- 5 Beretning fra Folketingets Kulturudvalg, s. 6

B: Nævnets medlemmer og sekretariat, s. 8

C: Statistik, s. 10

- 1 Antal sager, s. 12
- 2 Realitetsafgørelser fordelt på sagstype, s. 12
- 3 Sagsfordeling efter afgørelsesmåde, s. 13
- 4 Resultat af realitetskendelser, s. 13
- 5 Kendelser om presseetik, s. 14
- 6 Kendelser om genmæle, s. 16
- 7 Afsagte formalitetskendelser, hævdede og henlagte sager, s. 17
- 8 Sagsbehandlingstid, realitetskendelser, s. 18
- 9 Sagsbehandlingstid, formalitetskendelser, s. 18
- 10 Statistik over klagernes baggrund, s. 19

D: Nævnets praksis, s. 20

- 1 Principielle spørgsmål, s. 20
 - 1.1 Sletning og anonymisering af internetartikler - punkt B.8, s. 20
- 2 Resumé af væsentlige konkrete sager, s. 21
 - 2.1 Sager om presseetik, s. 21
 - Kritik for ikke at overholde egen deadline, s. 21
 - Klage over annonce, s. 22
 - To kvinder blev kaldt tvangs-overspisere, s. 22
 - Redox.dk gav ikke tid nok til at svare - dissens, s. 22
 - Kutyme at journalister optager interviews, s. 23
 - Optagelser fra privat område og for kort svarfrist, s. 23
 - I orden at offentliggøre navnet på en "falsk advokat", s. 23
 - Ikke kritik i forældremyndighedssag - dissens, s. 23
 - Rene vandprøver ikke omtalt, s. 24
 - Citat fra åben Facebook-profil var i orden, s. 24
 - Kritik fra Pressenævnet var ikke synlig nok, s. 24
 - Skjulte optagelser bragt mod direktørs vilje, s. 24

Satirisk artikel var i strid med god presseskik, s. 25
Institution kunne ikke svare på påstande uden fuldmagt, s. 25
Kritik for udokumenteret påstand i kronik, s. 25
Kritik for ikke at rette fejl på synligt sted, s. 26
Anmodning om mundtlig forhandling afvist, s. 26
Pressenævnet behandlede ikke klage over SE og HØR, s. 26
Kritik for at påstå, at matchfixing fandt sted, s. 27
Kritik af artikel om kvinde, der havde været sexarbejder, s. 27
Citater afveg ikke afgørende fra kildens udsagn, s. 27

2.2 Sager om genmæle, s. 28

Klager var ikke boligløs - grundlag for genmæle, s. 28
Anonyme oplysninger gav ret til genmæle, s. 28
Korrekte oplysninger i et nyhedsindslag, s. 29
Advokat utilfreds med artikelserie, s. 29

E: Register for emner omtalt i årsberetningerne 1992-2014, s. 30

Bilag: Vejledende regler for god presseskik, s. 39

A. NÆVNETS VIRKE M.V.

1 Sagsantal og sagsbehandlingstid mv.

I 2014 modtog Pressenævnet 155 klagesager mod 191 klagesager året før. Nævnet traf realitetsafgørelse i 131 sager – samme antal som i 2013. Derimod har nævnets formand i 2014 afvist et markant færre antal sager på grund af formalia, nemlig 28 sager mod 66 sager året før. Faldet skyldes fortrinsvis, at klagefristen fra 1. januar 2014 er forlænget fra 4 til 12 uger (8 afvisninger på grund af for sen klage i 2014 mod 23 i 2013), men der har også været færre sager, hvor formanden har afvist klagen som åbenbart grundløs (2 sager i 2014 mod 14 i 2013). Herudover blev 9 sager enten hævet eller henlagt, og nævnet afsluttede dermed i alt 168 sager i 2014. Bemærk i den forbindelse, at antallet af afsluttede sager ikke er det samme som antallet af modtagne klagesager, fordi nogle sager er modtaget så sent i 2013, at de først afsluttes i 2014. Se også oversigten over afsluttede sager i 2014 under afsnit C.10.

I 2014 har nævnet taget klagen helt eller delvis til følge i 53 af de 131 sager, hvor nævnet traf realitetsafgørelse, svarende til ca. 40 %. Der er tale om et fald fra 47 % i 2013. Der er årlige svingninger i antallet af sager, hvor klager får helt eller delvist medhold – mens antallet faldt fra ca. 53 % i 2012 til ca. 47 % i 2013 til nu ca. 40 %, fik klagerne medhold i under 30 % af de afgjorte sager i 2004 og 2005, mens de tilsvarende tal for årene 2006-2011 lå mellem 30 og 39,5 % af de afgjorte sager.

I 2014 anmodede otte klager om at få genoptaget deres sag, som var behandlet af nævnet. I en enkelt sag førte anmodningen til en delvis genoptagelse af sagen. En fornyet behandling af sagen førte dog ikke til, at klager fik medhold i sin klage. Én klager anmodede om at få genoptaget en sag, der var afvist af formanden (i disse sager afvises klagen på grund af formalia). Anmodningen førte ikke til en genoptagelse af sagen. Betingelserne for genoptagelse er omtalt i Pressenævnets årsberetning 2008, side 18.

Nævnets gennemsnitlige sagsbehandlingstid for realitetsafgørelser er steget i forhold til 2013 og udgjorde således 85 dage i 2014 mod 75 dage i 2013. Stigningen skyldes en ophobning af sager i 2013, bl.a. fordi nævnet dette år modtog det næsthøjeste antal klager siden oprettelsen af nævnet, men også som følge af de omfattende sager om flere mediers omtale af gidseltagningen ud for Somalias kyst af seks søfolk. Sagerne er nærmere omtalt i nævnets årsberetning for 2013 under afsnit D om nævnets praksis. Sagsophobningen er nu afviklet. For formandssager (afvisninger som følge af formalia) er sagsbehandlingstiden lidt lavere i 2014 end i 2013, således 9 dage i 2014 mod 11 dage i 2013.

I tre sager (sagerne nr. 13-70-00527, 13-70-00542 og 13-70-00545) blev der afgivet dissens, dvs. at ét eller to medlemmer var uenige med flertallet. Disse sager er refereret nedenfor under punkt D.2 om nævnets praksis. Endelig kan det oplyses, at nævnet i 2014 ikke udtalte alvorlig kritik.

Det praktiske forløb for sagernes behandling i sekretariatet fremgår af Pressenævnets forretningsorden, der kan læses på nævnets hjemmeside.

2 SE og HØRs anvendelse af fortrolige oplysninger fra en betalt kilde

I anledning af sagen om SE og HØRs fremskaffelse af fortrolige oplysninger fra en betalt kilde udsendte Pressenævnet den 6. november 2014 følgende pressemeddelelse:

”Pressenævnet har i dag truffet afgørelse om ikke at behandle en klage fra syv personer, der mener, at de er blevet krænket i forbindelse med SE og HØRs anvendelse af fortrolige oplysninger fra en

betalt kilde. Nævnet finder heller ikke grundlag for at tage sagen vedrørende de syv personer op af egen drift, selv om sagen må anses for at være af væsentlig og principiel betydning både i relation til de presseetiske regler om krænkelse af privatlivets fred og i relation til spørgsmålet om pressens anvendelse af betalte kilder.

Baggrunden for nævnets afgørelse er, at nævnet ikke har – og heller ikke har kunnet skaffe – sikre oplysninger om, at SE og HØR har anvendt fortrolige oplysninger om de syv personer, der har rettet henvendelse til nævnet. Nævnet har heller ikke kunnet få belyst, om oplysninger fra kilden har resulteret i artikler om de syv personer. Nævnet har derfor ikke tilstrækkeligt detaljerede og sikre oplysninger til at kunne tage stilling til sagen. Nævnet har ved afgørelsen også lagt vægt på, at sagen om SE og HØR er genstand for en politimæssig efterforskning, der må forventes at afdække de nærmere detaljer i sagen, herunder om der er begået strafbare forhold i forhold til klagerne.

Selv om Pressenævnet ikke behandler den konkrete sag, finder nævnet – med udgangspunkt i overvejelserne om sagen – anledning til at udtale, at SE og HØR-sagen efter nævnets opfattelse – ud over de strafferetlige spørgsmål, der for tiden er ved at blive undersøgt – bl.a. rejser generelle og principielle spørgsmål om mediernes brug af betalte kilder. Pressens betaling kan f.eks. være en tilskyndelse til, at en kilde på ulovlig måde fremskaffer fortrolige og private oplysninger eller giver oplysninger, der ikke er pålidelige.

Nævnet er opmærksom på, at en arbejdsgruppe under Folketingets Kulturudvalg for tiden overvejer etiske og moralske spørgsmål ved brugen af betalte kilder, og at pressens repræsentanter inddrages i dette arbejde.

Pressenævnet finder disse overvejelser nyttige og nødvendige. Pressenævnet opfordrer samtidig pressen til selv at tage spørgsmålet om betalte kilder op og overveje, om der er behov for at fastsætte nærmere bestemmelser herom i de vejledende regler om god presseskik, som vedtages af pressen selv.”

Den konkrete sag er beskrevet under afsnit D.2 om nævnets praksis.

3 Nordisk Pressenævnsmøde

Repræsentanter for Pressenævnet deltog den 15.-16. maj 2014 i det nordiske pressenævnsmøde i Stockholm med mødedeltagere fra Sverige, Finland, Norge og Danmark. På mødet orienterede de deltagende pressenævn om de seneste udviklingstendenser inden for det presseetiske område i de respektive lande.

I lyset af det danske SE og HØRs brug af en betalt kilde samt News of the World-skandalen var navnlig journalisters arbejdsmetoder på dagsordenen.

Chefredaktøren for det svenske Expressen kunne berette, at Expressen havde indført en kvalitetskontrakt med sine ansatte. Kontrakten er en detaljeret guide til, hvordan journalister forventes at gebærde sig.

Ligeledes blev betaling af kilder drøftet på mødet. Det norske pressenævn oplyste, at Norge har vejledende regler for betaling af kilder. Følgende fremgår således af punkt 3.11 i Vær Varsom-plakaten: ”Pressen skal som hovedregel ikke betale kilder og interviewobjekter for informasjon. Vis moderasjon ved honorering for nyhetstips. Det er uforenlig med god presseskikk å ha betalingsordninger som er egnet til å friste mennesker til uberettiget å trå innenfor andres privatsfære eller gi fra seg personsensitiv informasjon.”

Det svenske pressenævn forsøger – ligesom det danske – at give teksterne, som medier bliver pålagt at bringe, et kort og mere journalistisk præg. Redaktøren for Expressen fortalte, at man i de tilfælde, hvor det var muligt og ikke krænkede klageren, bragte en faksimile af den påklagede artikel,

eventuelt med en forsidenotits. Ligesom i Danmark har man gjort en stor indsats for at opnå korte, attraktive meddelelser.

Herudover blev der orienteret om kravene til retlig interesse – hvornår man er klageberettiget. Hvor man som udgangspunkt i Danmark skal være direkte eller indirekte omtalt eller afbildet, er der mere lempelige krav i nogle af de øvrige nordiske lande. I Finland og Norge er der ikke krav om retlig interesse, når et medie afslår at bringe en rettelse, ligesom alle kan klage over skjult reklame, omtale af børn samt udtalelser mod forskellige befolkningsgrupper. I de tilfælde, hvor der er en person, der er klageberettiget, er man i Danmark meget tilbageholdende med at lade andre udenforstående klage, da der kan være forskellige årsager til, at den direkte berørte ikke har klaget over omtalen. Ved mindreårige kræves det typisk, at forældremyndighedsindehaveren har givet tilladelse til klagen. Der henvises i øvrigt til afsnittet ”Eksponering af børn – samtykke fra forældre” i Pressenævnets årsberetning 2012, side 21, og retlig interesse omtalt i samme beretning side 22ff.

Næste møde for nordiske pressenævn forventes afholdt i Norge i 2016.

4 Fælleseuropæisk møde

Repræsentanter for Pressenævnet deltog den 9.-10. oktober 2014 i det årlige møde for europæiske pressenævn i forummet Alliance og Independent Press Councils of Europe (AIPCE). På møderne drøftedes aktuelle emner blandt pressenævn fra hele verden.

Mødet i 2014 var det 16. møde i rækken og blev afholdt i Bruxelles med ca. 70 deltagere fra godt 30 lande.

I fortsættelse af tidligere drøftelser om mediehusenes udvidede brug af internettet var særlig et oplæg ved dr. Dirk Voorhoof fra universitetet i Gent om forholdet mellem privatlivets fred og ytringsfriheden af interesse. En række nyere domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol om proportionalitet mellem på den ene side ytringsfrihed, herunder retten til at søge information, og på den anden side retten til respekt for privatlivets fred, blev gennemgået.

En del af mødet blev brugt på at diskutere AIPCEs fremtid. I den forbindelse drøftedes de to kriterier for at være medlem af AIPCE, nemlig at pressen skal være uafhængig og fra Europa. Der kom ingen endelig afklaring på drøftelserne, men der var dog enighed om, at der fortsat skal være et uformelt europæisk samarbejde. Det blev aftalt at danne en arbejdsgruppe med medlemmer fra tre af de deltagende lande (Østrig, Belgien og Kosovo), som vil arrangere næste års møde. Arbejdsgruppen vil endvidere fremkomme med forslag til en definition på, at medlemmer af AIPCE skal være uafhængige (”independent”) og europæiske (”of Europe”). Gruppen vil samtidig forsøge at gøre AIPCEs hjemmeside mere brugervenlig.

Næste møde i AIPCE forventes afholdt i Østrig i 2015.

5 Beretning fra Folketingets Kulturudvalg

Folketingets Kulturudvalg og Retsudvalg afgav den 3. juni 2014 beretning om nedsættelse af en parlamentarisk arbejdsgruppe, der skal undersøge mulighederne for en bedre beskyttelse af personfølsomme oplysninger og et effektivt tilsyn med offentlige institutioner såvel som private virksomheders behandling af disse.

Baggrunden for beretningen var, at Folketingets Kulturudvalg den 15. maj 2014 havde indkaldt justitsministeren i samråd i anledning af sagen om ugebladet SE og HØRs metoder og anvendelse af ulovligt fremkomne private data. Retsudvalget var inviteret til at deltage i samrådet. De to udvalg afholdt efterfølgende et møde med henblik på opfølgning på samrådet.

Udvalgene konstaterede, at der i den seneste tid er sket flere afsløringer af en række meget grove brud på sikkerheden omkring personfølsomme oplysninger og privatlivets fred.

Efterfølgende blev der nedsat to arbejdsgrupper, hvor arbejdsgruppen tilknyttet Kulturudvalget særligt skulle behandle medieetik og medieansvar.

Pressenævnet deltog den 22. oktober 2014 i et møde med medlemmer af den arbejdsgruppe, som særligt skulle behandle medieetik og medieansvar. På mødet blev bl.a. spørgsmålet om nævnets behandling af sager af egen drift drøftet. Folketingets Kulturudvalg afgav på baggrund af en indstilling fra arbejdsgruppen beretning nr. 3 af 17. december 2014. I beretningen hedder det bl.a.:

”Arbejdsgruppen har afholdt et møde med repræsentanter for Pressenævnet. På mødet diskuteres arbejdsgruppens fokusområder og den tidligere afgivne beretning om medieansvar, herunder Pressenævnets mulighed for at tage sager op af egen drift.

På den baggrund har arbejdsgruppen noteret sig, at der i Pressenævnet allerede foregår et arbejde med at undersøge, hvorvidt Pressenævnet skal tage flere sager op af egen drift, og i så fald hvilken type sager der er egnet hertil. Arbejdsgruppen ser frem til, at Folketingets Kulturudvalg modtager Pressenævnets konklusioner på baggrund af det igangværende arbejde. I forbindelse med egendrifts-sager påpeger arbejdsgruppen, at det norske pressenævn har erfaring med at tage mere generelle presseetiske problematikker op af egen drift.”

Det kan i den forbindelse oplyses, at Pressenævnet overvejer sin praksis med hensyn til at tage sager op af egen drift. Spørgsmålet forventes drøftet på næstkommende plenarmøde i nævnet i efteråret.

B. NÆVNETS MEDLEMMER OG SEKRETARIAT

Efter medieansvarslovens § 41 består Pressenævnet af en formand, en næstformand og seks andre medlemmer. Alle otte medlemmer har en stedfortræder.

Medlemmerne beskikkes af justitsministeren. Formanden og næstformanden, der skal være jurister, beskikkes efter udtalelse fra Højesterets præsident. To medlemmer beskikkes efter udtalelse fra Dansk Journalistforbund, og to medlemmer beskikkes til at repræsentere de redaktionelle ledelser i den trykte presse og radio og fjernsyn efter udtalelse fra disse. Endelig beskikkes to medlemmer som offentlighedens repræsentanter efter udtalelse fra Dansk Folkeoplysnings Samråd.

Stedfortræderne beskikkes efter de samme regler.

Pressenævnet har i 2014 haft følgende sammensætning:

Formandskab:

Formand: Højesteretsdommer Hanne Schmidt fra 1. februar 2014 (stedfortræder indtil 1. februar)

Stedfortræder: Højesteretsdommer Jytte Scharling fra 1. februar 2014 (formand indtil 1. februar)

Næstformand: Advokat Jesper Rothe

Stedfortræder: Advokat Martin Lavesen

Journalister:

Medlem: Journalist Lene Sarup, Fyens Stiftstidende

Stedfortræder: Freelance pressefotograf Lars Lindskov

Medlem: Journalist Ulrik Holmstrup, tvDOKfilm

Stedfortræder: Journalist Janni Pedersen, TV 2|DANMARK

Redaktører:

Medlem: Chefredaktør Dorthe Carlsen, Berlingske Lokale Medier

Stedfortræder: Chefredaktør Rasmus Emborg, Avisen.dk

Medlem: Etikchef Inger Bach, DR

Stedfortræder: Redaktionschef Hans Peter Blicher, TV 2|DANMARK

Repræsentanter for offentligheden:

Medlem: Bestyrelsesmedlem Marianne Druedahl, LOF Roskilde og Greve

Stedfortræder: Direktør Otto Juhl Nielsen, FOF's Landsorganisation

Medlem: Forretningsfører John Meinert Jacobsen, AOF Danmark

Stedfortræder: Kommunikationschef Karsten Kolding, COOP

Pressenævnets medlemmer og deres stedfortrædere beskikkes for en 4-årig periode.

Ved nævnets behandling af en konkret sag medvirker i henhold til medieansvarslovens § 42 en formand eller næstformand samt en redaktør, en journalist og en repræsentant for offentligheden. Er der ved afgørelsen af en sag stemmelighed (to stemmer for og to stemmer imod), er formandens stemme afgørende.

Der har i 2014 været afholdt 11 møder til behandling af konkrete sager. Endvidere har der været afholdt to ordinære plenarmøder.

Sekretariat:

Sekretariatschef: Sanne Godthaab Olesen indtil 15. oktober 2014, herefter orlov.
Ditte Marie Nørgård fra 15. oktober 2014 (ansat fra 15. august 2014)

Fuldmægtige: Christina Molin indtil 29. juli 2014, herefter orlov
Stina Thorgaard Bach fra 1. juni 2014
Anne Sofie Wegmann Weinreich fra 1. november 2014
Sara Spiro Svendsen indtil 30. november 2014 (én dag ugentligt)
Natasha Maj Christoffersen fra 1. februar 2014 (én dag ugentligt)

Journalist: Annelise Mølvig (10 timer ugentligt)

Stud.jur.: Nanna Lykkegaard Therkelsen (15 timer ugentligt) indtil 1. august 2014.
Camilla Dyhr fra 16. juli 2014 (15 timer ugentligt).

Kontorfuldmægtig: Susanne Nielsen

Pressenævnets adresse:

Adelgade 11-13
1304 København K
Tlf. 33 15 55 64
Fax 33 15 84 64
www.pressenaevnet.dk
sekr@pressenaevnet.dk
Åbningstid: mandag-torsdag 9-15 og fredag 9-14

C. STATISTIK

Pressenævnet har i lighed med de tidligere år opgjort antallet af konkrete sager fordelt efter sager afgjort ved kendelse i nævnet, sager afvist af formanden og sager, der enten er hævet af klageren eller henlagt af sekretariatet.

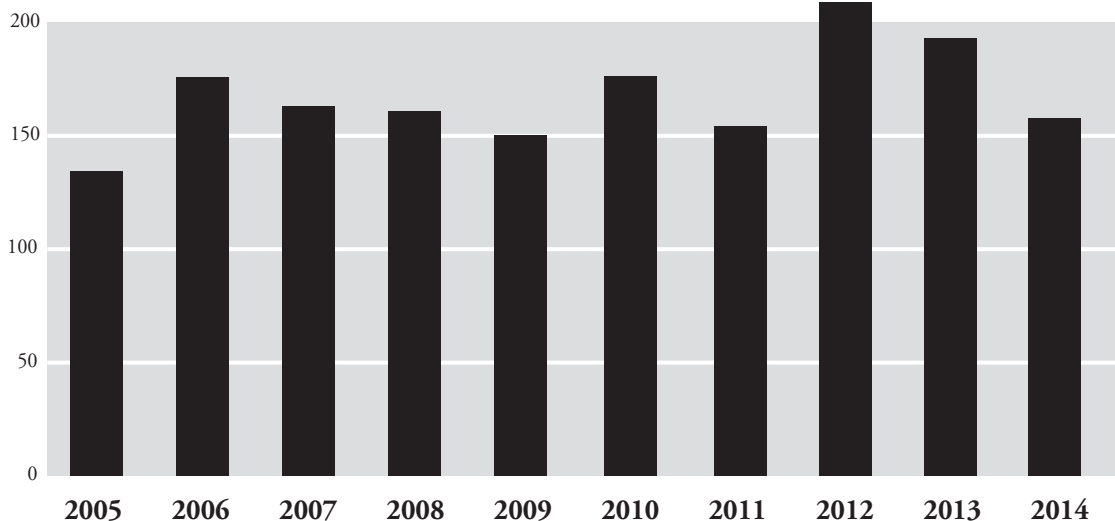
2005

1. Registrerede konkrete sager	134
2. Sager afgjort ved kendelse i nævnet	81
A. Heraf sager om presseetik	55
B. Heraf sager om genmæle	7
C. Heraf sager om både presseetik og genmæle	14
D. Heraf begæringer om genoptagelse	5
3. Sager afvist ved formandens kendelse	38
A. På grund af manglende retlig interesse	9
B. På grund af nævnets manglende kompetence	6
C. På grund af fristoverskridelse	12
D. Klagerne åbenbart grundløse	6
E. Begæringer om genoptagelse	5
4. Sager hævet af klageren	16
5. Sager henlagt af sekretariatet	1
A. Heraf efter klagerens undladelse af at besvare sekretariatets anmodning om yderligere oplysninger	-
B. Henvist til rette klagemyndighed	-
C. Henlagt af andre grunde	1
6. Sager, hvor klagen blev taget helt eller delvist til følge¹⁾	24
1. I sager om presseetik	22
2. I sager om genmæle	3
3. Pålæg om offentliggørelse	16

På side 13-14 er der som tidligere anført statistikker for de enkelte medier for henholdsvis sager om presseetik og sager om genmæle. Det bemærkes, at sager, der både vedrører presseetik og genmæle, er anført begge steder.

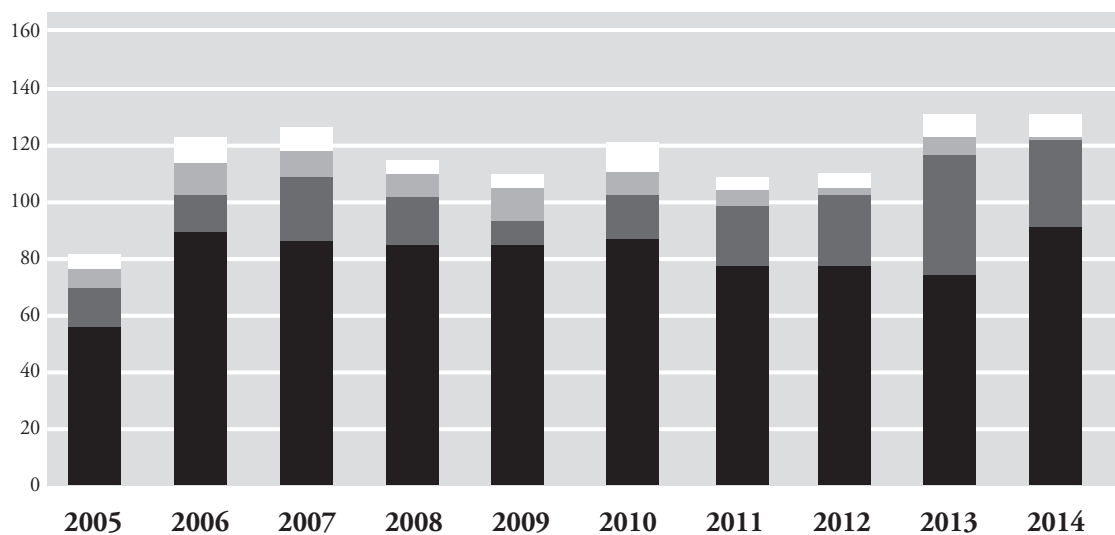
2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
177	164	163	150	174	157	211	191	155
123	125	114	108	119	107	110	131	131
89	85	83	83	84	78	82	75	91
12	10	9	9	4	5	3	5	1
13	24	18	12	17	21	20	43	31
9	6	4	4	14	3	5	8	8
48	34	48	34	48	52	66	66	28
15	14	19	11	18	28	31	12	12
6	2	9	3	7	10	15	14	5
17	10	14	18	16	12	15	23	8
3	4	3	0	3	1	4	14	2
7	4	3	2	4	1	1	3	1
5	4	3	7	1	3	4	4	6
2	7	0	1	2	0	1	2	3
2	4	-	1	2	-	1	2	-
-	-	-	-	-	-	-	-	1
-	3	-	-	-	-	-	-	2
53	45	42	41	44	37	59	62	53
42	33	34	36	39	34	57	51	44
12	16	9	10	12	8	15	21	9
34	24	30	33	23	31	51	57	35

1 ANTAL SAGER*

*Tallene fra før 2005 fremgår af tidligere årsberetninger.

2 REALITETSKENDELSER FORDELT PÅ SAGSTYPE*

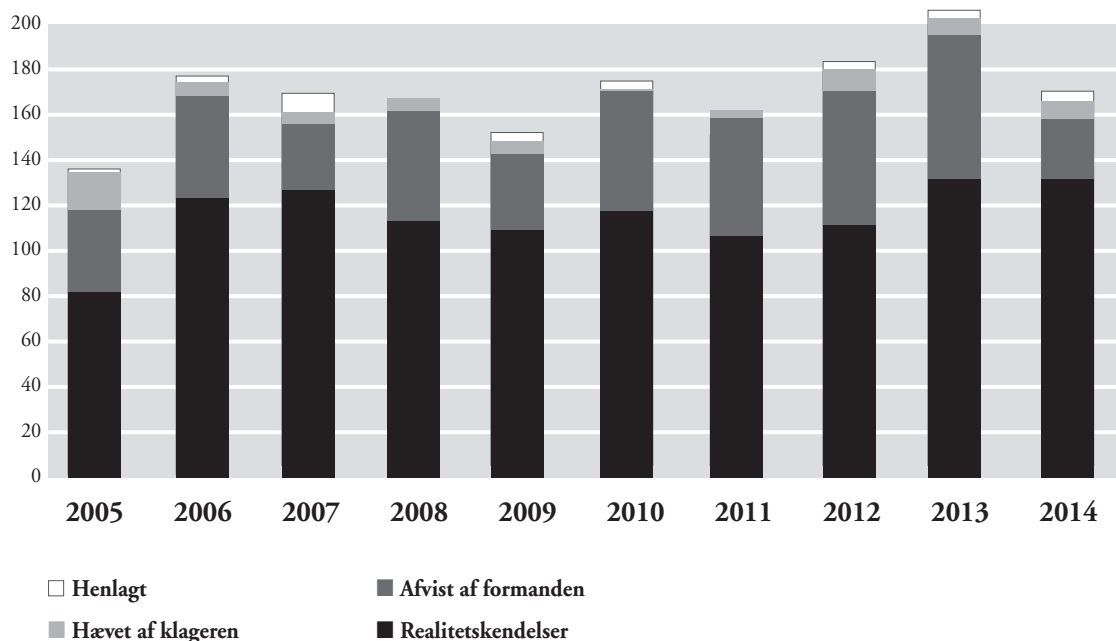
□ Begæring om genoptagelse

■ Sager om både presseetik og genmæle

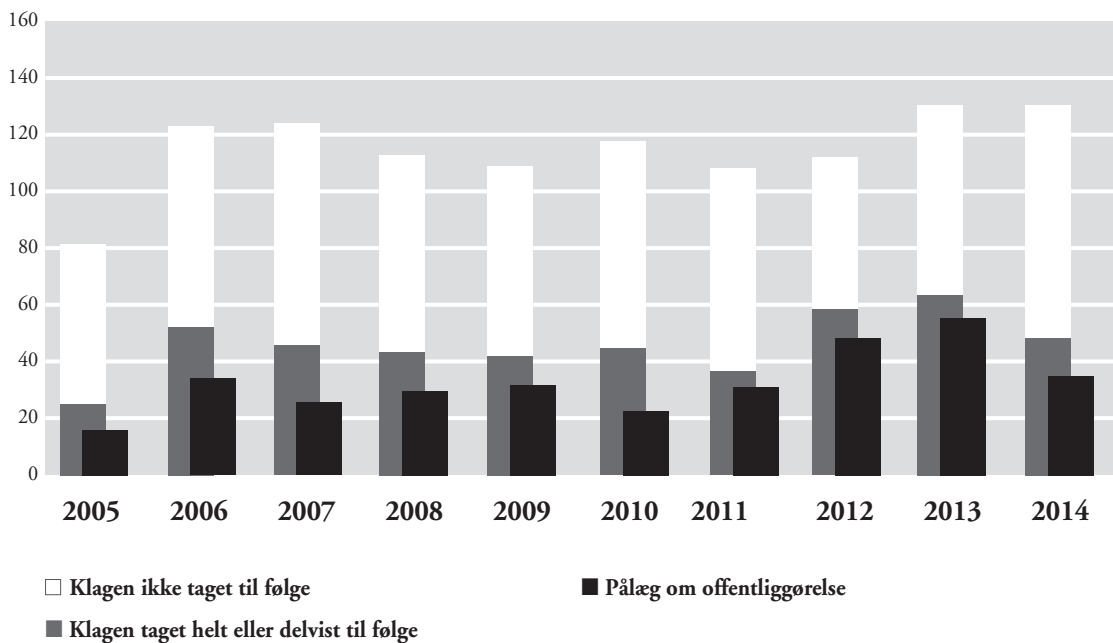
■ Sager om genmæle

■ Sager om presseetik

3 SAGSFORDELING EFTER AFGØRELSESMÅDE*

4 RESULTAT AF REALITETSKENDELSER*

5 KENDELSER OM PRESSEETIK AFSAGT I 2014

Massemedie	Klagen taget til følge			Klagen ikke taget til følge	Total
	Helt	Delvis	I alt		
Avisen.dk	-	-	-	1	1
Berlingske (Business)	1	1	2	2	4
BT	2	1	3	4	7
Børsen	-	-	-	2	2
Dagbladet Køge	-	-	-	1	1
Ekstra Bladet	2	3	5	9	14
Fyens Stiftstidende	-	-	-	1	1
Fyns Amts Avis	-	1	1	2	3
Fynske Medier (fyens.dk)	-	-	-	2	2
Grenaa Bladet	-	-	-	1	1
Helsingør Dagblad	-	-	-	2	2
Herning Folkeblad	-	-	-	1	1
Hillerød Posten	-	-	-	1	1
Information	-	-	-	1	1
JydskeVestkysten	-	-	-	1	1
Jyllands-Posten	1	2	3	5	8
Kolding Ugeavis	-	-	-	1	1
Kristelig Dagblad	-	-	-	1	1
MetroXpress	-	2	2	3	5
Morsø Folkeblad	-	1	1	-	1
Nordjyske Medier	-	-	-	3	3
Politiken	2	1	3	3	6
Randers Amtsavis	1	-	1	-	1
Ritzaus Bureau	-	-	-	1	1
Sjællandske	2	-	2	-	2
Sydkysten	-	-	-	1	1
Ugeavisen Øboen	-	-	-	1	1
Ugeposten Gribskov	-	-	-	1	1
Viborg Stifts Folkeblad	-	-	-	2	2
Villabyerne Weekend	-	-	-	1	1
Weekendavisen	-	-	-	2	2
Aviser/netaviser i alt	11	12	23	56	79
DR	1	4	5	5	10
Radio24syv	-	1	1	-	1
TV 2	-	1	1	2	3
TV 2/ØSTJYLLAND	1	1	2	-	2
TV SYD	-	-	-	1	1
TV2/NORD	1	-	1	1	2
Radio- og tv-medier i alt	3	7	10	9	19

Massemedie	Klagen taget til følge			Klagen ikke taget til følge	Total
	Helt	Delvis	I alt		
Bornholm.nu	-	-	-	1	1
Dagens Medicin	-	-	-	3	3
Fagbladet 3F	-	1	1	-	1
Her & Nu	-	1	1	-	1
Indblik	-	-	-	1	1
Modkraft.dk	1	-	1	1	2
Q	-	1	1	-	1
Redox.dk	2	-	2	6	8
SE og HØR	2	-	2	1	3
Videnskab.dk	-	1	1	-	1
Zetland.dk	-	1	1	-	1
Økonomisk Ugebrev	-	1	1	-	1
Øvrige i alt	5	6	11	13	24
Massemedier i alt	19	25	44	78	122

6 KENDELSER OM GENMÆLE AFSAGT I 2014

Massemedie	Anmodningen om genmæle taget til følge			Anmodningen ikke taget til følge	Total
	Helt	Delvis	I alt		
Berlingske	-	-	-	1	1
BT	-	-	-	2	2
Børsen	-	-	-	1	1
Ekstra Bladet	-	-	-	2	2
Fyns Amts Avis (fyens.dk)	-	1	1	1	2
Grenaa Bladet	-	-	-	1	1
Helsingør Dagblad	-	-	-	1	1
Jyllands-Posten	-	1	1	1	2
MetroXpress	-	1	1	-	1
Morsø Folkeblad	-	1	1	-	1
Nordjyske Medier	-	-	-	1	1
Ugeavisen Gribskov	-	-	-	1	1
Ugeavisen Øboen	-	-	-	1	1
Viborg Stifts Folkeblad	-	-	-	1	1
Weekendavisen	-	-	-	2	2
Aviser/netaviser i alt	-	4	4	16	20
DR	-	1	1	2	3
Radio24syv	-	1	1	-	1
TV 2	-	1	1	-	1
TV SYD	-	-	-	1	1
Radio- og tv-medier i alt	-	3	3	3	6
Dagens Medicin	-	-	-	2	2
Her & Nu	1	-	1	-	1
Indblik	-	-	-	1	1
SE og HØR	1	-	1	-	1
Øvrige i alt	2	-	2	3	5
Massemedier i alt	2	7	9	22	31

7 AFSAGTE FORMALITETSKENDELSER, HÆVEDE OG HENLAGTE SAGER 2014

Massemedie	Formalitetsskendelse	Henlagt	Hævet	I alt
Avisen.dk	1	-	-	1
Berlingske	1	-	-	1
BT	1	-	-	1
Dagbladet Børsen	1	-	-	1
Ekstra Bladet	2	-	-	2
Flensborg Avis	1	-	-	1
Herning Folkeblad	-	-	1	1
Hvidovre Avis	-	-	1	1
Information	1	-	-	1
JydskeVestkysten	3	-	-	3
Lokalavisen Vanløse	-	-	1	1
msn.dk	1	-	-	1
mx.dk	1	-	-	1
Politiken	2	-	1	3
Ritzaus Bureau	1	-	-	1
Aviser/netaviser i alt	16	-	4	20
DR	2	-	-	2
TV 2	2	1	-	3
TV SYD	1	-	-	1
Radio- og tv-medier i alt	5	1	-	6
Ankerkæden	1	-	-	1
Computerworld	1	-	-	1
Denoffentlige.dk	1	-	-	1
Fejloprettede sager	-	2	-	2
Golf.dk	1	-	-	1
Netnatur.dk	1	-	-	1
Politirapporten.nu	1	-	-	1
SE og HØR	-	-	1	1
Sermitsiaq.ag	-	-	1	1
Søfartens Ledere	1	-	-	1
Øvrige i alt	7	2	2	11
Massemedier i alt	28	3	6	37

8 SAGSBEHANDLINGSTID, REALITETSKENDELSER

Afvisninger samt hævede og henlagte sager indgår ikke i statistikken over sagsbehandlingstiden for realitetskendelser.

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
30 dage eller mindre	4	8	8	10	12	15	13	8	17	14
31 - 40 dage	2	4	8	21	18	19	12	8	4	8
41 - 50 dage	5	8	8	16	13	17	12	13	18	16
51 - 60 dage	1	13	16	16	11	11	24	8	8	8
61 - 70 dage	3	13	19	14	14	13	17	18	20	10
71 - 80 dage	7	23	15	15	11	6	9	8	6	18
81 - 90 dage	-	15	19	9	12	12	8	10	10	4
91 - 100 dage	6	9	15	4	8	8	5	3	23	8
Mere end 100 dage	53	30	17	9	9	18	7	34	25	45
I alt	81	123	125	114	108	119	107	110	131	131
Gennemsnit i dage	124	80	76	60	63	65	60	78	75	85

9 SAGSBEHANDLINGSTID, FORMALITETSKENDELSER

Hævede og henlagte sager indgår ikke i statistikken over sagsbehandlingstiden for formalitetskendelser.

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Gennemsnit i dage	13	23	9	15	14	9	15	11	9

10 STATISTIK OVER KLAGERNES BAGGRUND

Pressenævnet har i 2014 afsagt realitetskendelse i 131 klagesager, mens 28 sager er afvist af formanden på grund af formalia. 9 sager er hævet eller henlagt. 8 af de 131 sager, hvori der blev afsagt realitetskendelse, vedrørte anmodninger om genoptagelse af tidligere afgjorte sager.

Nedenfor ses en oversigt over sagerne fordelt efter, om klageren er privatperson eller organisation, firma m.v., og efter, om klageren er repræsenteret af advokat. Det bemærkes, at fordelingen vedrørende klagernes baggrund indeholder et skønselement, idet der kan være sager, hvor både privatpersoner og organisationer el. lign. er anført som klagere. Da sagen kun placeres én gang i nedenstående oversigt, har nævnet i disse tilfælde skønnet, hvilken placering der ville være mest retvisende.

	Hævet/ henlagt	Formalitetss- afgørelse	Realitetsafgørelse			I alt
			Taget til følge	Delvis taget til følge	Ikke taget til følge	
Privat	5	19 ¹⁾	16	13	65 ²⁾	118
Privat v. advokat	1	4	1	4	4	14
Organisation, firma mv.	3	5	2	4	13 ³⁾	27
Organisation, firma m.v. v. advokat	-	-	-	4	5	9
I alt	9	28	19	25	87	168

¹⁾ Heraf en genoptagelsesbegæring (afvist af formanden)

²⁾ Heraf fem genoptagelsesbegæring (afvist af nævnet)

³⁾ Heraf tre genoptagelsesbegæring (afvist af nævnet)

De 28 sager, der er afsluttet ved en formalitetsafgørelse fra formanden, fordeler sig som følger:

Ej retlig interesse	12
Klagefrist overskredet	8
Åbenbart grundløs	2
Ej kompetence	5
Genoptaget	-
Intet nyt	1

De sager, der blev afvist på grund af manglende retlig interesse, var alle sager, hvor omtalen i mediet ikke vedrørte klageren.

Af de 5 sager, hvor Pressenævnet ikke havde kompetence til at afgøre sagen, drejede de 3 sig om sager, hvor mediet ikke var anmeldt til Pressenævnet, jf. medieansvarsloven § 8, stk. 1, jf. § 1, nr. 3. I ét tilfælde havde nævnet ikke kompetence til at behandle klagen, da der var klaget over et debatindlæg uden redigering fra mediets side, og endelig var der én sag, hvor klagen vedrørte et udenlandsk medie, hvorfor mediet ikke hørte under dansk lovgivning, jf. medieansvarsloven § 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 2.

D. NÆVNETS PRAKSIS

1 Principielle spørgsmål

Som nævnt i årsberetningen for 2013 blev de vejledende regler for god presseskik revideret i maj 2013, og der blev indsat et helt nyt punkt om blandt andet sletning mv. af tilgængelige internetartikler eller meddelelser (punkt B.8. i det presseetiske regler.) Se nærmere om bestemmelsen i Pressenævnets årsberetning for 2013, side 20-21, hvor også 5 konkrete sager er omtalt.

1.1 Sletning og anonymisering af internetartikler – punkt B.8

Pressenævnet har også i 2014 behandlet flere klager over mediers afslag på at slette, anonymisere eller afindeksere en internetartikel. I ingen af sagerne fandt nævnet grundlag for at udtale kritik. Fra praksis kan nævnes:

Artikel om fejl på cv skulle ikke slettes

Information skrev i 2006 ”Festugechef forskønnede cv”. Her pegede avisen på forkerte oplysninger i det cv, kommunen havde sendt ud om chefen. Af artiklen fremgik det, at kommunen havde skrevet et ”presse-cv”, som medier og andre kunne bruge. I klagers eget cv havde han korrekt skrevet, at han kun havde været studerende ved dramaturgiet ved Aarhus Universitet. I ”presse-cv’et” stod angiveligt, at han havde en bachelorgrad i dramaturgi, og at han havde haft en bestyrelsespost. I hans cv til kommunen stod der hverken noget om en bachelorgrad eller om bestyrelsesposter. Festugechefen havde anmodet Information om at slette artiklen. Klager anførte som grund for sit ønske om at få artiklen slettet, at artiklen var en belastning for ham både professionelt og som privatperson. Information afviste at slette artiklen med begrundelsen, at artiklen fortsat var samfundsmæssig relevant, idet der var tale om en betroet stilling i en kulturinstitution, der modtager offentlig støtte. Pressenævnet kunne ikke vurdere, hvor de forkerte oplysninger stammede fra, men konstaterede, at klager ikke korrigerede fejlene ved sit gennemsyn af ”presse-cv’et”, inden det blev offentliggjort. Pressenævnet kritiserede ikke Information for at afvise klagers ønske om at få artiklen slettet. Kendelse af 23. september 2014 i sag nr. 14-70-00677/2.

Sagen blev behandlet sammen med sag nr. 14-70-00678, som handlede om samme klage over manglende afpublicering af en lignende artikel i Jyllands-Posten.

Se også sag nr. 14-70-00677/1 om samme klagers ønske om at få lov til at forelægge sin sag mundtligt for nævnet. Sagen er refereret under punkt 2.

Artikel om skolefoto skulle ikke slettes

Fyens Stiftstidende skrev i 2007 artiklen ”Skolefoto bondefanger forældre”, der handlede om, at nogle forældre blev presset til at betale dyrt for billeder af deres børn, selv om de blot kunne have returneret billederne. Indehaveren af fotofirmaet bad om at få artiklen slettet, fordi firmaets regler siden var ændret, og fordi artiklen dukkede op som et af de første søgeresultater, når man googledes firmaet. Fyens Stiftstidende afslog at slette artiklen, men tilføjede følgende til artiklen: ”Opdateret 2014: Reglerne blev ændret i 2009, så nedenstående prisforøgelse ikke længere er mulig”.

Pressenævnet fandt, at artiklens oplysninger om fotofirmaets daværende forretningsmetode ikke havde en sådan privat eller følsom karakter, at de burde være slettet, og kritiserede ikke Fyens Stiftstidende for afslaget.

Kendelse af 28. oktober 2014 i sag nr. 14-70-00706.

13 år gammel artikel om en dømt person stadig søgbar

Ekstra Bladet skrev i 2001 og 2002 på ekstrabladet.dk om en læge, der var blevet idømt et års ubetinget fængsel for seksuelle overgreb mod flere unge mænd. Klager bad Ekstra Bladet om at afindeksere artiklerne og forklarede, at artiklerne havde ført til flere ubehagelige episoder. Selv om der var gået mange år siden dommen, fandt Pressenævnet på grund af sagens karakter og alvor ikke grund til at kritisere, at Ekstra Bladet havde afslået anmodningen.

Kendelse af 18. november 2014 i sag nr. 14-70-00688.

Fik nej til at få artikler afindeksret

Jyllands-Posten skrev på epn.dk i 2011, at en ubetalt momsregning gjorde, at retten erklærede klager konkurs. Klager henviste til, at konkursen senere blev ophævet. Derfor ønskede han artiklen afindeksret. Dette afviste Jyllands-Posten, men tilføjede en rettelse til artiklen om, at konkursen senere blev ophævet. Pressenævnet lagde vægt på, at oplysningen om konkursen var korrekt, da artiklen blev offentliggjort, samt på den tilføjede rettelse. Pressenævnet kritiserede derfor ikke Jyllands-Posten for at afvise at afindeksere artiklen.

Kendelse af 18. november 2014 i sag nr. 14-70-00707.

Nej til at anonymisere klager i sag om vold

Viborg Stifts Folkeblad skrev i november 2014 ”Ufattelig afstumpet vold i narkeopgør” om en mand, der havde fået et års fængsel for vold. Klager bad mediet om at få sit navn i artiklen anonymiseret, fordi omtalen af navnet kunne skade ham både økonomisk og personligt, ligesom omtalen kunne gøre det umuligt for ham at finde et job, når han var færdig med at afsone. Mediet afslog anmodningen, og Pressenævnet fandt på baggrund af sagens karakter og alvor ikke grundlag for at kritisere Viborg Stifts Folkeblad for afslaget.

Kendelse af 16. december 2014 i sag nr. 14-70-00727.

2 Resumé af væsentlige konkrete sager

Til belysning af nævnets praksis i sager om god presseskik og gemæle gengives nedenfor resumeer af en række konkrete sager. Disse samt de øvrige klagesager, som nævnet har truffet afgørelse i, kan endvidere ses på nævnets hjemmeside pressenaevnet.dk under fanebladet Kendelser og på Retsinformations afgørelsesdatabase. Retsinformations afgørelsesdatabase findes på retsinfo.dk. Man kommer ind i afgørelsesdatabaseen ved at klikke på ikonerne Ministerieindgang, Justitsministeriet og Afgørelser.

2.1 Sager om presseetik

Efter medieansvarslovens § 34, stk. 1, skal massemediernes indhold og handlemåde være i overensstemmelse med god presseskik. Inden for denne retlige standard er det overladt til Pressenævnets skøn, om der i et konkret tilfælde er sket en overtrædelse af god presseskik. Der er dog ikke tale om et frit skøn, idet udgangspunktet for det nærmere indhold af begrebet god presseskik er de vejledende regler for god presseskik, jf. nedenfor under bilaget ”Vejledende regler for god presseskik”.

Kritik for ikke at overholde egen deadline og for at undlade at gøre opmærksom på rettelse
Videnskab.dk havde lovet klager, at han ville få mulighed for at tjekke sine citater til artiklen ”Eksperter gennemhuller nyt dansk akupunkturstudie”, og gav ham en deadline den 8. august 2013.

Han svarede den 8. august 2013 kl. 01.59 (inden deadline). Alligevel satte videnskab.dk ved en fejl artiklen på nettet kl. 03.55 uden hans kommentarer.

Da videnskab.dk blev opmærksom på fejlen, blev artiklen rettet til – men uden at bringe rettelser, så de første læsere kunne se, at artiklen var blevet rettet, således at de første læsere gik glip af klagers kommentarer.

Pressenævnet kritiserede, at videnskab.dk ikke respekterede den deadline, mediet selv havde givet klager. Desuden kritiserede nævnet videnskab.dk for ikke tydeligt at gøre opmærksom på, at den første version af artiklen var blevet rettet.

Kendelse af 30. januar 2014 i sag nr. 13-70-00519.

Klage over annonce

Helsingør Dagblad bragte en annonce med overskriften ”Lad os tage Helsingør tilbage”. Af annoncen fremgik det, at stemmer på Enhedslisten og andre i rød blok blev brugt på at vælge en mand fra Venstre til borgmester. Klager kunne som bestyrelsesmedlem i Enhedslisten i Helsingør tegne bestyrelsen og var kandidat for Enhedslisten ved kommunalvalget.

Pressenævnet vurderede, at han havde retlig interesse i sagen og dermed havde ret til at få sin klage behandlet af Pressenævnet.

Annoncen indeholdt en forkert oplysning om, hvordan Enhedslisten havde stemt. Selv om redaktøren også har ansvaret for de annoncer, mediet bringer, var det tydeligt, at der var tale om en politisk annonce i en verserende valgkamp, hvor der er tradition for en større grad af frisprog end ellers. Efter omstændighederne lå denne annonce indenfor rammerne af det tilladte frisprog. Pressenævnet udtalte derfor ikke kritik.

Kendelse af 30. januar 2014 i sag nr. 13-70-00584/1 vedrørende retlig interesse.

Kendelse af 29. april 2014 i sag nr. 13-70-00584/2 med nævnets vurdering af annoncen.

To kvinder blev kaldt tvangs-overspisere

Politiken skrev ”Tvangs-overspisere stigmatiseres af normalvægtige” og illustrerede artiklen med et billede af to kvinder. De afbildede kvinder var imidlertid ikke tvangsoverspisere og havde ikke noget med artiklen at gøre.

Pressenævnet fandt, at medier bør være varsomme med at anvende enkeltpersoner som illustration til en generel beskrivelse. De to kvinder var fotograferet i en gågade med ryggen til kameraet. Man kunne se deres frisurer, men ikke deres ansigter. Alligevel blev de genkendt.

Pressenævnet fandt, at Politiken havde givet læserne det indtryk, at de to kvinder på billedet led af tvangsspising. Det var en krænkelse af kvinderne, og derfor udtalte Pressenævnet kritik.

Kendelse af 30. januar 2014 i sag nr. 14-70-00599.

Redox.dk gav ikke tid nok til at svare – dissens

Redox.dk skrev en 94 sider lang rapport ”Demokratiske Nazister”. Klager blev i rapporten omtalt som medlem af Danskernes Parti, hvilket i sammenhængen kunne blive forbundet med nynazisme. Redox.dk skulle derfor forelægge oplysningen for klager forud for offentliggørelsen. Det gjorde redox.dk også den 5. september 2013 og gav en svarfrist til dagen efter – den 6. september 2013. Klager reagerede ikke. Rapporten var dateret den 8. september 2013 og blev offentliggjort den 9. september 2013.

Pressenævnet fandt, at redox.dk ikke gav klager rimelig tid til at svare. Nævnet lagde vægt på oplysningernes potentielt skadelige karakter, og at redox.dk alene gav klager en svarfrist til dagen efter, selv om redox.dk – henset til rapportens 94 sider – måtte formodes at have arbejdet på rapporten og været bekendt med indholdet et stykke tid forud for offentliggørelsen den 9. september 2013.

Ét medlem af Pressenævnet fandt, at redox.dk ved at rette henvendelse til klager fire dage før offentliggørelsen gav klager rimelig tid til at svare. Medlemmet lagde også vægt på, at klager ikke havde påpeget forkerte oplysninger i rapporten.

Nævnet udtalte herefter kritik af redox.dk.

Kendelser af 7. februar 2014 i sag nr. 13-70-00542 (klager 1) og sag nr. 13-70-00545 (klager 2).

Kutyme at journalister optager interviews

DRs program Kontant omtalte i afsnittet ”Lusk og luftkasteller” et boligprojekt, hvor skibscontainere skulle laves om til boliger. I den forbindelse ringede en journalist til en advokat. Journalisten præsenterede sig som journalist fra DR og sagde, at samtalen blev optaget. Bagefter klagede advokaten over, at samtalen var blevet offentliggjort.

Pressenævnet fandt, at det er almindeligt, at journalister optager samtaler, og det må den person, der taler med en journalist, være forberedt på. Derfor udtalte nævnet ikke kritik.

Kendelse af 25. februar 2014 i sag nr. 13-70-00557.

Optagelser fra privat område og for kort svarfrist

Ekstra Bladets folk klatrede over et hegn og ind på en ejendom i forbindelse med research til artiklen ”Sigtet fallent gemmer sig i kæmpe-palæ”. Lejeren af ejendommen, en forretningsmands hustru, bad dem gå. Ekstra Bladet filmede besøget og offentliggjorde efterfølgende optagelsen på ekstrabladet.dk.

Pressenævnet fandt, at billederne og optagelserne ikke havde en nyheds- eller informationsværdi, der gjorde det nødvendigt at bringe optagelserne uden tilladelse, og udtalte derfor kritik.

I forbindelse med researchen til artiklen ”Jeg glæder mig til at komme hjem” sendte Ekstra Bladet en mail til forretningsmanden kl. 14.56 og bad manden svare. Næste dag var artiklen trykt i avisen, selv om han ikke havde svaret. Nævnet kritiserede Ekstra Bladet for ikke at give forretningsmanden rimelig tid til at svare.

Kendelse af 20. marts 2014 i sag nr. 13-70-00570.

I orden at offentliggøre navnet på en ”falsk advokat”

Avisen.dk bragte artiklen ”Falsk advokat narrer arbejdsløse” om en mand, der blev beskyldt for at udgive sig for at være jurist (cand.jur.). Cand.jur. er en beskyttet titel.

Den falske advokat var tilknyttet en organisation, der arbejder på at hjælpe andre. Derfor mente Pressenævnet, at det havde almen interesse, at manden ikke er cand.jur., og Pressenævnet fandt, at det var i orden at offentliggøre hans navn.

Kendelse af 25. marts 2014 i sag nr. 13-70-00581.

Ikke kritik i forældremyndighedssag - dissens

Jyllands-Posten beskrev i en artikel et forældrepar's kamp om forældremyndigheden over deres fælles børn. Klager (moren til børnene) fandt det kritisabelt, at Jyllands-Posten udelod væsentlige oplysninger i sin omtale af tvisten og gengav forkerte oplysninger fra afsagte domme. Endvidere burde Jyllands-Posten have været opmærksom på, at farens oplysninger kunne være farvet af hans egen interesse. Pressenævnet fandt, at Jyllands-Posten refererede domsafgørelserne i sagen korrekt, og at artiklen i tilstrækkeligt omfang gengav både farens og morens synspunkter. Den omstændighed, at morens og børnenes synspunkter ikke blev gengivet i det omfang, som moren måtte ønske, forvanskede ikke historien.

Ét medlem fandt, at Jyllands-Posten burde have oplyst, at årsagen til, at en udlevering ikke blev gennemført i december 2010, var, at børnene ikke frivilligt ønskede at tage med deres far. Politiet nægtede herefter at være behjælpelig med at gennemføre udleveringen. Endvidere havde særligt den

ene datter givet udtryk for, at hun ønskede at bo hos sin mor. Ved ikke at medtage disse oplysninger gav Jyllands-Posten et billede af, at det alene var moren, der ikke ønskede, at børnene skulle udleveres til faren. Medlemmet fandt videre, at Jyllands-Posten burde have oplyst, at årsagen til, at moren blev løsladt, efter at have været taget i forvaring i en fogedsag om udlevering af børnene, var, at Vestre Landsret ophævede byrettens kendelse om forvaring på grund af manglende advokatbistand til moren.

Med tre stemmer mod én udtalte Pressenævnet herefter ikke kritik af Jyllands-Posten.

Kendelse af 7. april 2014 i sag nr. 14-70-00527.

Rene vandprøver ikke omtalt

BT var i artiklen ”Kommune blæser på drikkevand” kritisk over for en kommune, der ville give ejeren af en grusgrav lov til at grave, selv om grusgraven lå oven på en grundvandslomme. Kommunens egne eksperter mente, at grundvandet var for sårbart til, at der måtte graves.

Kommunens vandprøver viste imidlertid ikke rester af BAM, der er et ukrudtsbekæmpelsesmiddel, ligesom indholdet af atrazin i grundvandet også var under den tilladte grænseværdi. Pressenævnet fandt, at BT ved at undlade at skrive det, udelod væsentlige oplysninger. Da BT heller ikke gav ejeren af grusgraven mulighed for at svare på kritikken, betød det, at artiklen var ensidig. Derfor fik BT kritik.

Kendelse af 29. april 2014 i sag nr. 13-70-00580.

Citat fra åben Facebook-profil var i orden

I anledning af udgivelsen af en selvbiografisk bog om en 38-årig kvindes forhold til en 16-årig dreng deltog flere i en debat på de sociale medier. Således skrev klager i en kommentar på en andens åbne Facebook-profil blandt andet følgende: ”Jeg ville altså ikke have kunnet holde nallerne fra ham [den 16-årige dreng], om jeg så havde været statsminister”. Teksten var ledsaget af ”smileys”. Politiken bragte citatet som en forsidehenviisning – uden ”smileys”. Hele klagers kommentar – tillige med et foto af klager – blev bragt i en artikel inde i bladet.

Det er Pressenævnets opfattelse, at oplysninger hentet på en åben Facebook-profil er at betragte som offentligt tilgængelige. Pressenævnet fandt ikke, at citatet blev bragt i en anden sammenhæng end den, den oprindeligt var skrevet i, ligesom nævnet heller ikke fandt, at det havde nogen betydning, at klagers ”smileys” ikke kom med i Politikens citat. Nævnet udtalte ikke kritik af Politiken.

Kendelse af 29. april 2014 i sag nr. 14-70-00607.

Kritik fra Pressenævnet var ikke synlig nok

Ekstra Bladet fik kritik for artiklen ”[Person A] har penge til gode: ’Jeg glæder mig, til han kommer hjem’”. På ekstrabladet.dk skulle man i en periode betale, hvis man ville læse hele artiklen og ikke bare indledningen. Da Pressenævnets kritik var indsat i artiklen, var det kun betalende læsere, der kunne se kritikken. Læsere, der ikke betalte for hele artiklen, havde således ikke mulighed for at se, at Pressenævnet havde udtalt kritik.

Pressenævnet kritiserede Ekstra Bladet for ikke at gøre det muligt for læserne at blive opmærksomme på kritikken uden at betale for artiklen. Pressenævnet fandt, at linket til Pressenævnets kritik burde bringes i forbindelse med underrubrikken, så kritikken kunne læses sammen med rubrikkerne på den åbne del af ekstrabladet.dk.

Kendelse af 29. april 2014 i sag nr. 14-70-00629.

Skjulte optagelser bragt mod direktørs vilje

TV 2s ”Operation X: Smarte forretninger blandt venner” handlede om et firmas forretningsmetoder. TV 2 havde optaget direktøren for firmaet med skjult kamera.

Som udgangspunkt fandt Pressenævnet, at det var betænkeligt, at TV 2 bragte skjulte optagelser uden tilladelse til at bringe dem, men Pressenævnet fandt også, at de salgs- og indtjeningsmetoder, som firmaet brugte, havde samfundsmæssig interesse og næppe kunne være afdækket uden brug af skjult kamera.

Senere mødte Operation X uanmeldt op for at interviewe direktøren, der afslog at medvirke. Normalt bør et medie respektere et afslag, men da direktøren alligevel svarede på nogle spørgsmål, og da der var et misforhold mellem oplysningerne på de skjulte optagelser og de officielle forklaringer, fandt Pressenævnet ikke grundlag for kritik.

Kendelse af 30. april 2014 i sag nr. 13-70-00559.

Satirisk artikel var i strid med god presseskik

Ekstra Bladet bragte bagsideartiklen ”En lysende bureaukrat”, hvor skribenten dels beklagede sig over sin p-afgift, dels over en sagsbehandlers håndtering af hans klage over afgiften.

Sagsbehandleren blev nævnt ved navn, ligesom Ekstra Bladet havde illustreret artiklen med et billede af sagsbehandleren fra hendes LinkedIn-profil. I artiklen blev sagsbehandleren beskrevet som en ”præmiebureaukrat”, og skribenten beklagede, at ”DDR er nedlagt” og anbefalede hende til masochister, der savnede en nådesløs regelrytter.

Efter Pressenævnets opfattelse er det normalt ikke nødvendigt at omtale en menig medarbejder på en måde, der gør det muligt at identificere vedkommende. Selv om der er vide grænser for satirisk omtale, fandt Pressenævnet ikke, at sagsbehandlerens identitet havde almen interesse, og udtalte, at der ikke var grund til at udstille hende på en så krænkende måde. Ekstra Bladet fik kritik for ikke at sløre medarbejderens identitet.

Kendelse af 27. maj 2014 i sag nr. 14-70-00645.

Institution kunne ikke svare på påstande uden fuldmagt

TV 2 bragte en kritisk omtale af en institution. Blandt andet sagde en tidligere ansat i udsendelsen, at institutionen gav kommunen det indtryk, at en tidligere beboer på institutionen var mere plejekrævende, end han reelt var. Det skulle være sket for at kunne beholde ham og dermed bevare indtægterne fra kommunen. TV 2 kunne ikke dokumentere den tidligere medarbejders oplysninger på anden vis end gennem unavngivne kilders mundtlige udsagn.

Pressenævnet udtalte, at det forhold, at en del af TV 2s oplysninger hidrørte fra en tidligere medarbejder, som blev afskediget fra institutionen, burde give TV 2 anledning til at være kritisk over for hans oplysninger. Det samme gjaldt, når institutionen ikke kunne udtale sig om de konkrete beboere eller personalemæssige forhold som følge af tavshedspligt. TV 2 burde derfor have sikret, at de fornødne fuldmagter fra både den tidligere medarbejder og den tidligere beboer forelå, så institutionen kunne have svaret på påstandene inden offentliggørelsen. Nævnet fandt i den forbindelse ikke, at oplysningerne havde en sådan nyhedsværdi, at offentliggørelsen ikke kunne afvente, at de fornødne fuldmagter blev indhentet. Pressenævnet udtalte derfor kritik af TV 2.

Kendelse af 21. august 2014 i sag nr. 14-70-00640.

Kritik for udokumenteret påstand i kronik

Politiken bragte kronikken ”Højkonfliktskilsmiss er skjult menneskejagt”. Her stod, at eksmændene til ”en tredjedel af 600 voldsramte kvinder”, som skribenten havde kendskab til, var aktiv i Foreningen Far.

Pressenævnet udtalte, at der ikke var dokumentation for påstanden og kritiserede Politiken for ikke at have kontrolleret oplysningen, selv om den var offentliggjort i en kronik. Nævnet kritiserede tillige Politiken for ikke at have slettet påstanden fra kronikken på politiken.dk.

I kronikken stod desuden, ”Sammenholder man medlemstallet i Foreningen Far med antallet af incestanmeldelser på landsplan, giver dette et bekymrende billede af foreningens medlemmer”. I avisen beklagede Politiken under ”Fejl & Fakta” at have viderebragt det udsagn, der var både groft og udokumenteret.

På netavisen skrev Politiken.dk en beklagelse ind øverst i kronikkens brødtekst, men Pressenævnet udtalte, at rettelsen også burde have stået som en særskilt nyhed på hjemmesiden.

Kendelse af 21. august 2014 i sag nr. 14-70-00667.

Kritik for ikke at rette fejl på synligt sted

DR bragte dokumentarprogrammet ”Østarbejdernes Bagmænd” og lagde samtidig udsendelsen på sin hjemmeside under siden ”TV” (dr.dk/tv). I udsendelsen fortalte en mand om en arbejdsulykke, han var udsat for, mens han var ansat i et vikarbureau. Ifølge manden havde han ikke fået udbetalt sygesikring efter ulykken, men efter udsendelsen viste det sig, at han havde fået 3.074 euro af en cypriotisk sygesikring.

DR tog udsendelsen af sin hjemmeside, da fejlen blev opdaget, og bragte samtidig en rettelse på dr.dk/Om DR. For at finde rettelsen skulle man som læser klikke på undersiderne ”Fakta om DR” og ”Fejl, fakta og rettelser”.

Det kan ikke forventes, at en bruger af siden dr.dk/tv klikker ind på undersider under ”Om DR” for at finde rettelser. Pressenævnet kritiserede derfor DR for ikke også at offentliggøre rettelsen i den løbende nyhedsstrøm på hovedsiden dr.dk eller på den side (dr.dk/tv), hvor udsendelsen havde været tilgængelig.

Kendelse af 26. september 2014 i sag nr. 14-70-00673.

Nævnet har på et senere møde behandlet en anden klage over samme dokumentarprogram (sag nr. 14-70-00697).

Anmodning om mundtlig forhandling afvist

Information afviste at slette en artikel fra information.dk. Klager bad om lov til at forelægge sin sag mundtligt for Pressenævnet. Nævnet forventede, at sagen kunne behandles på baggrund af de skriftlige indlæg, og afviste mundtlig forhandling.

Formandskendelse af 19. august 2014 i sag nr. 14-70-00677/1.

Se realitetsafgørelsen under punkt D 1, sag nr. 14-70-00677/2.

Pressenævnet behandlede ikke klage over SE og HØR

Syv personer klagede over, at SE og HØR i årene 2008-2012 havde fremskaffet oplysninger om dem på ulovlig måde ved at betale en kilde fra Nets for at give fortrolige oplysninger til ugebladet om de syv personers betalinger med kreditkort. Klagen vedrørte for to af klagernes vedkommende konkrete artikler offentliggjort i 2010, mens de øvrige klager henviste til, at det fremgik af andre medier, at SE og HØR havde fået fortrolige oplysninger om kreditkortbetalinger fra dem.

Klagefristen i medieansvarsloven var overskredet og der var ikke efter medieansvarsloven mulighed for, at Pressenævnet kan behandle en klage, der er indgivet for sent, selv om overskridelse af klagefristen er undskyldelig.

Pressenævnet fandt heller ikke grundlag for at behandle sagen i medfør af medieansvarslovens § 44, stk. 2, hvorefter nævnet kan tage sager, der er af væsentlig eller principiel betydning, op til behandling af egen drift.

Pressenævnet fandt, at sagen måtte anses for at være af væsentlig eller principiel betydning, men fandt på trods heraf ikke grundlag for at realitetsbehandle sagen. Nævnet lagde vægt på, at ugebla-

dets handlemåde i relation til fremskaffelse af oplysninger ikke var nærmere belyst, og at nævnet heller ikke kunne tilvejebringe de oplysninger, der var nødvendige for at behandle sagen. Hertil kom, at sagen var genstand for en politimæssig efterforskning, der måtte forventes at afdække de nærmere detaljer i sagen, og om der er begået strafbare forhold herunder i forhold til klagerne.

Pressenævnet tilkendegav samtidig i en pressemeddelelse, at pressen efter nævnets opfattelse burde overveje, om der er behov for i de presseetiske regler at fastsætte nærmere bestemmelser om pressens anvendelse af betalte kilder. Se herom nærmere afsnit A, pkt. 2.

Kendelse af 28. oktober 2014 i sag nr. 14-70-00656.

Kritik for at påstå, at matchfixing fandt sted

BT skrev blandt andet artiklen ”Skandale i dansk håndbold: Spillere ville købe sig til slutspilsplads”. Artiklerne byggede alene på anonyme kilder og handlede om, at nogle spillere fra Skanderborgs håndboldherrer skulle have opfordret Sønderjyske til at tabe mod betaling. Pressenævnet fandt, at BT tilsidesatte god presseskik ved at bringe en så alvorlig beskyldning udelukkende ved at bruge anonyme kilder. Pressenævnet kritiserede også overskrifterne ”Skandale i dansk håndbold: Spillere vil købe sig til slutspilsplads” og ”DIF om ny håndboldsag: Klart brud på matchfixingreglerne”, fordi de var udokumenterede.

Kendelse af 28. oktober 2014 i sag nr. 14-70-00681.

Kritik af artikel om kvinde, der havde været sexarbejder

Magasinet Q bragte et interview med overskriften: ”Jeg er ’billig’ [...]” Artiklen var blevet bragt i Femina 11 måneder før og handlede om en kvinde, der havde droppet sit studie for at arbejde som sexarbejder. I den mellemliggende periode var kvinden ophørt hermed, var kommet i et forhold og var jobsøgende. Hun fandt det kritisabelt, at Q havde genoptrykt den gamle artikel i nutidsform uden at få hendes tilladelse til det.

I nummeret efter beklagede Q, at bladet havde bragt artiklen uden hendes tilladelse, og skrev, at hun var ophørt med sexarbejde.

Pressenævnet fandt det beklageligt, at kvinden ikke var orienteret om, at artikler i Aller Media kan anvendes af andre medier i koncernen, herunder i magasinet Q. Nævnet fandt imidlertid ikke, at Q havde tilsidesat god presseskik, fordi indholdet i det væsentlige var identisk med artiklen i Femina. Dog fandt nævnet, at Q burde have kontrolleret, om kvinden stadig arbejdede som sexarbejder. Ved at unnlade dette bibragte magasinet Q læserne et forkert indtryk, og nævnet udtalte kritik, da omtalen kunne være krænkende.

Da Q i samarbejde med kvinden havde bragt en rettelse, fandt Pressenævnet ikke grundlag for at pålægge Q at bringe kritikken.

Kendelse af 28. oktober 2014 i sag nr. 14-70-00687.

Citater afveg ikke afgørende fra kildens udsagn

Ugeposten Gribskov skrev ”Tisvildeleje skal primært være for dem, der bor her”. Klager havde fået de citater, der eventuelt ville blive brugt i artiklen, til gennemsyn. Han havde nogle rettelser, hvorefter han fik hele artiklen til gennemsyn. Her foretog han også nogle rettelser. Efter deadline mailede han, at han ikke ville citeres. Pressenævnet fandt, at Ugeposten Gribskov med rette kunne tro, at han havde godkendt citaterne. Nævnet fandt ikke, at de bragte citater afveg væsentligt fra de citater, han selv havde rettet til. Pressenævnet kritiserede heller ikke, at ugeavisen ikke havde taget alle citater med, da det ikke forvanskede klagers udtalelser.

Kendelse af 16. december 2014 i sag nr. 14-70-00714.

2.2 Sager om genmæle

Reglerne om genmæle giver adgang til at korrigere oplysninger af faktisk karakter i en sag, der har været omtalt i et massemedie. Den, som oplysningerne vedrører, kan fremsætte anmodning om genmæle, og anmodningen skal altid først fremsættes over for vedkommende massemedie selv.

Anmodningen til mediet skal være skriftlig, og fristen er 12 uger regnet fra offentliggørelsen i mediet, jf. medieansvarslovens § 36, stk. 3. Hvis mediet afslår at bringe genmælet, eller genmælet er ufyldstgørende, kan sagen indbringes for Pressenævnet. Dette skal ske senest 12 uger efter at mediets svar er kommet frem, jf. medieansvarslovens § 40, stk. 1 og stk. 2. Fristerne på 12 uger gælder fra 1. januar 2014. Forud herfor var fristerne fire uger.

Mediet kan kræve, at den, der fremsætter anmodningen, selv udformer genmælet, og genmælets indhold skal i alt væsentligt være begrænset til nødvendige faktiske oplysninger, jf. medieansvarslovens § 38. Det vil ofte være hensigtsmæssigt, at klageren i forbindelse med anmodningen om et genmæle til mediet har udformet en genmæletekst, så mediet kan se, hvad der ønskes genmæle over for.

Pressenævnet har udarbejdet en vejledning, der indeholder oplysninger om betingelser for og udformning af genmæle mv. Vejledningen kan hentes på Pressenævnets hjemmeside under fanebladet Klagevejledning, Vejledning om genmæle.

Til illustration af nævnets praksis refereres nedenfor enkelte af nævnets sager fra 2014. Til yderligere belysning af Pressenævnets praksis på området henvises til nævnets tidligere årsberetninger og afsagte kendelser på hjemmesiden under fanebladet Kendelser.

Klager var ikke boligløs – grundlag for genmæle

HER&NU bragte blandt andet en forsideartikel med overskriften "[Klagers] svære tid HJEMLØS". Ifølge klager havde hun ikke været boligløs. Pressenævnet fandt herefter, at overskriften kunne virke krænkende og var uden dækning i artiklen og de faktiske forhold. Nævnet udtalte derfor kritik af HER&NU for overskriftens formulering, og nævnet fandt, at klager var berettiget til et genmæle.

Kendelse af 24. juni 2014 i sag nr. 14-70-00657.

Anonyme oplysninger gav ret til genmæle

SE og HØR bragte et forsidebillede af klager og hendes mand under overskriften "UTILFREDS MED SIN MAND" sammen med teksterne "[Klager] taler over sig i påskebrandt" og "Til fest uden [klagers mand]. Ifølge en artikel inde i bladet "troede flere gæster ikke deres egne ører, da [klager] begyndte at snakke om sit sexliv", ligesom "[klager] ikke forstod, hvorfor [klagers mand] ikke vil lære hendes venner at kende".

Pressenævnet udtalte, at klager er kendt i offentligheden for værtsroller i tv og viser sig i øvrigt offentligt til diverse offentlige begivenheder med sin mand, som også er kendt i offentligheden som bl.a. sanger og forskellige værtsroller i tv. Klager har endvidere ved flere lejligheder udtalt sig om sit privatliv. Dermed har hun åbnet for, at hendes private relationer kan have offentlig interesse. Nævnet fandt imidlertid ikke, at intime oplysninger om hendes samliv med ægtefællen har offentlig interesse. I dette tilfælde måtte de anses for meddelelser, der kunne krænke privatlivets fred, og nævnet udtalte kritik af offentliggørelsen.

Endvidere var artiklen baseret på en anonym kilde. Parterne afgav over for nævnet modstridende forklaringer om, hvorvidt oplysningerne i artiklen var korrekte. SE og HØR henviste til en navnsgiven kilde, hvis oplysninger ikke sås bekræftet af andre. Klager fremlagde erklæringer fra seks af festens otte deltagere, hvori alle afviste at have hørt klager udtale sig om sit ægteskab. På den baggrund fandt nævnet, at oplysningerne var offentliggjort uden den fornødne dokumentation, og nævnet udtalte kritik af SE og HØR. At klager havde fået lejlighed til at afvise oplysningerne som usande i artiklen, kunne ikke føre til et andet resultat. Da oplysningerne ikke var dokumenteret som

utvivlsomt rigtige, og da de samtidig var egnet til at påføre klager skade af betydning, var hun berettiget til at få bragt et genmæle. Det forhold, at hun i artiklen kortfattet havde afvist historien, kunne ikke føre til et andet resultat.

Kendelse af 21. august 2014 i sag nr. 14-70-00658.

Korrekte oplysninger i et nyhedsindslag

TV SYD bragte nyhedsindslaget ”Svage elever lades i stikken”, som handlede om en teknisk skole, som grundet for få elever afbrød et grundforløb kort tid efter start. Skolen klagede over, at det i udsendelsen blev oplyst, at man ikke ønskede at medvirke i et interview. Det var ikke korrekt – man ønskede blot at drøfte forholdet med de berørte elever først. Endvidere mente man, at der blev bragt ukorrekte oplysninger i indslaget.

På baggrund af det oplyste om, at TV SYD om formiddagen før indslagets offentliggørelse samme aften var i kontakt med skolens ledelse med henblik på at indhente ledelsens kommentarer til indslaget, samt det oplyste om, at ledelsen blev gjort bekendt med, at TV SYD ville bringe indslaget om aftenen, fandt Pressenævnet, at skolen blev givet rimelig tid og lejlighed til at udtale sig i sagen. Endvidere fandt nævnet ikke at kunne lægge til grund, at der i indslaget blev bragt faktisk forkerte oplysninger, hvorfor skolen ikke var berettiget til at få bragt et genmæle.

Kendelse af 16. december 2014 i sag nr. 14-70-00725.

Advokat utilfreds med artikelserie

Børsen påviste i flere kritiske artikler, hvorledes det med hjælp fra en dansk selskabsadministrator var lykkedes et udenlandsk medicinalfirma at undgå en skatteregning på flere hundrede millioner kroner. Selskabsadministratoren var en advokat, som klagede over, at der var flere usandheder om ham i artiklerne. Han klagede også over, at artiklerne ikke var blevet forelagt for ham inden offentliggørelsen.

Det var ubestridt, at Børsen ved telefonisk henvendelse havde forelagt advokaten spørgsmål om sagen, og at Børsen senere samme dag fremsendte samme spørgsmål til ham pr. mail. Det forhold, at advokaten var underlagt tavshedspligt i relation til nogle af de spørgsmål, som Børsen forelagde ham, medførte efter nævnets opfattelse ikke, at han i det hele var afskåret fra at fremsætte kommentarer til de rejste spørgsmål. Da han således havde fået forelagt de oplysninger, der senere blev offentliggjort, og havde haft lejlighed til at fremsætte sine kommentarer hertil, fandt nævnet ikke grundlag for at udtale kritik.

Nævnet fandt videre, at de påklagede udsagn var udtryk for Børsens vurdering af sagens omstændigheder, og at oplysningerne i sagen indeholdt en korrekt faktisk beskrivelse af forløbet. Klager var derfor ikke berettiget til et genmæle.

Kendelse af 16. december 2014 i sag nr. 14-70-00722.

E. REGISTER

Registret indeholder emner omtalt i årsberetningerne 1992-2014.

Emne	År	Side
112-udsendelser	2001	s. 12
Adresseændring, klagefrist	2005	s. 19
Advarsler	2007	s. 20
Afdød, partsevne	2002	s. 5
Afindexering	2013	s. 20
	2014	s. 20
Agent provocateur	1998	s. 8
Anmeldelse, ansvarshavende redaktør	1995	s. 9
	1996	s. 7
	1997	s. 14
Anmeldelse, hjemmeside	1997	s. 14
Anmeldelse, virkningstidspunkt	2006	s. 22
Anmeldelser, af film, bøger etc.	2001	s. 15
Annoncer, forelæggelse	1997	s. 9
Anonymisering, billedmateriale	2006	s. 21
Anonymisering, internet	2013	s. 20
	2014	s. 20
Arkivmateriale	2004	s. 20
Artikelseerie	2000	s. 11
Artikelseerie, klagefrist	2005	s. 19
Berigtigelse	2000	s. 10
	2004	s. 22
Berigtigelse, definition	1998	s. 10
Berigtigelse, fast rubrik	1998	s. 5
Berigtigelse, indhold	2001	s. 13
Bevis, modstridende forklaringer	2003	s. 21
Billedbrug, identifikation	1996	s. 6
Billedmanipulation	2002	s. 8
Billedmateriale	2000	s. 11
Billedmateriale, anonymisering	1996	s. 7
	2006	s. 21
Billedmateriale, samtykke	1994	s. 5
Blogs	2004	s. 19
Bøde, dom	1998	s. 14
Båndede samtaler	1997	s. 10
	1997	s. 10
	2004	s. 21
Båndede samtaler, telefoninterview	2006	s. 19
Båndede samtaler, telefonsamtale	2005	s. 21
Citat	2002	s. 11
	2003	s. 21

Citathistorier, forelæggelse	2007	s. 20
Citathistorier, Ritzaus Citattjeneste	2006	s. 20
Database, Lov om massemediers informationsdatabaser	1993	s. 65
	1994	s. 83
Datatilsynet, sletning	2009	s. 20
Debatindlæg	2000	s. 12
	2004	s. 20
Debatindlæg, forelæggelse	1997	s. 9
Debatindlæg, Internettet	2006	s. 21
Debatindlæg, redigering	1993	s. 7
	1996	s. 6
Debatindlæg, sprogbrug	2001	s. 17
Dokumentarprogrammer	2001	s. 12
E-mail, klage	1999	s. 8
	2000	s. 8
	2002	s. 4
Egen drift	1995	s. 9
	1999	s. 7
Egen drift, forretningsorden	1994	s. 7
Egen drift, inhabilitet	1997	s. 6
Egen drift, konkrete sager	1997	s. 5
Elektroniske debatfora	2004	s. 19
Elektroniske medier, anmeldelse	1998	s. 13
Ensidighed	2003	s. 23
Erhvervsjournalistik	1995	s. 7
Erstatning	2010	s. 22
Etniske minoriteter, sigøjnere	1993	s. 6
Etniske tilhørsforhold	2002	s. 7
Facebook	2009	s. 18
Facebook, Folketingets Ombudsmand	2011	s. 20
Fiktion, fiktiv sammenhæng	2001	s. 16
Fogedforbud	2009	s. 20
Forelæggelse	2002	s. 10
Forelæggelse, citathistorier	2007	s. 20
Forelæggelse, flere medier	1998	s. 9
Forelæggelse, forsøg	1997	s. 9
Forening, partsevne	2002	s. 5
Formkrav, e-mail	1999	s. 8
	2000	s. 8
	2002	s. 4
Foto	2000	s. 11
Fremmedsprog	2004	s. 19
Genmæle, definition	1998	s. 10
Genmæle, faktiske oplysninger	2000	s. 12
Genmæle, klagevejledning	1996	s. 7
Genmæle, offentliggørelse	1997	s. 6
	1998	s. 6

Genmæle, redaktionelle bemærkninger	1997	s. 7
Genmæle, straffesag	1997	s. 13
Genmæle, udformning	1993	s. 7
	1994	s. 7
	1996	s. 5
Genmæle, vejledning	1999	s. 11
Genoptagelse	2008	s. 18
Gentagelse, krænkelse	1998	s. 13
Genudsendelse	2008	s. 18
God presseskik, massemediernes handlemåde	1993	s. 6
Grundloven § 63	1998	s. 7
Helligdage, klagefrist	2005	s. 19
Hjemmeside, anmeldelse	1997	s. 14
	1998	s. 13
Høring, krænkende oplysninger	1995	s. 5
Identitet, efterprøvelse	2003	s. 22
Informationsdatabaser, Lov om massemediers	1993	s. 65
	1994	s. 83
Injurier, kompetence	2006	s. 21
Internetmedier, anmeldelse	1997	s. 14
	1998	s. 13
Internettet, debatindlæg og ledere	2006	s. 21
Internettet, klagefrist	2007	s. 19
Internettet, offentliggørelse	2005	s. 23
Internettet, sletning	2009	s. 20
Interview	1998	s. 9
	2003	s. 21
Interview, mindreårige	2004	s. 21
Interview, radio og tv	1996	s. 5
Journalisters adfærd	1997	s. 13
Journalistisk arbejdsmetode, massemediernes handlemåde	1993	s. 6
Journalnumre, nye	2010	s. 6
Kanal 4, kompetence	2008	s. 20
Kendelsesresumé, offentliggørelse	1995	s. 5
	1997	s. 6
	1998	s. 6
Kendelsesresumé, ordlyd	2006	s. 19
Kendelsesresumé, placering	1995	s. 5
Kendelsesresumé, udformning	1996	s. 5
Kildeangivelse	2002	s. 9
Kildekreditering	2001	s. 11
Klage, medie under konkurs	2002	s. 7
Klage, videregivelse	2006	s. 20
Klagefrist, adresseændring	2005	s. 19
Klagefrist, artikelserie	2005	s. 19
Klagefrist, helligdage	2005	s. 19
Klagefrist, Internettet	2007	s. 19

Klagefrist, manglende klagevejledning	2003	s. 20
Klagefrist, mediernes behandling	2003	s. 20
Klagefrist, mediernes interne klageorganer	2011	s. 22
Klagefrist, noninformation	2005	s. 20
Klagevejledning	1999	s. 9
	2003	s. 20
Klagevejledning, genmæle	1996	s. 7
Kompetence, erhvervsjournalistik	1995	s. 7
Kompetence, fagedforbud	2009	s. 20
Kompetence, god presseskik og genmæle	1992	s. 5
Kompetence, injurier	2006	s. 21
Kompetence, Kanal 4	2008	s. 20
Kompetence, navneforbud	1997	s. 12
Kompetence, ophavsret	2001	s. 11
Kompetence, retsplejeloven	1993	s. 6
Kompetence, sletning	2009	s. 20
Kompetence, straffeloven	1993	s. 5
Kompetence, TV 3	1995	s. 7
Konkurs, mediet under konkurs	2002	s. 7
Krænkelse, gentagelse	1998	s. 13
Krænkende oplysning	2002	s. 10
Krænkende oplysning, høring	1995	s. 5
Lokalradio- og tv-virksomhed, ansvarshavende redaktør	1996	s. 7
Læserbreve	2000	s. 12
	2003	s. 21
	2004	s. 20
Læserbreve, forelæggelse	1997	s. 9
Læserbreve, redigering	1993	s. 7
	1996	s. 6
Læserbreve, sprogbrug	2001	s. 17
Manglende offentlighedsloven, straffesag	1995	s. 6
	1996	s. 6
	1997	s. 13
	1998	s. 14
Medieansvarsloven § 1, nr. 2	2008	s. 20
Medieansvarsloven § 5	1995	s. 9
	1996	s. 7
Medieansvarsloven § 5, redaktørskifte	1997	s. 14
Medieansvarsloven § 8	1998	s. 13
	2006	s. 22
Medieansvarsloven § 38	1993	s. 7
	1994	s. 7
	1996	s. 5
Medieansvarsloven § 39	1997	s. 6
Medieansvarsloven § 39, placering	1997	s. 7
Medieansvarsloven § 39, redaktionelle bemærkninger	1997	s. 7
Medieansvarsloven § 39, straffesag	1997	s. 13

Medieansvarsloven § 40	1996	s. 7
Medieansvarsloven § 43	1998	s. 8
	1999	s. 5
Medieansvarsloven § 44	1995	s. 9
	1997	s. 5
	1999	s. 7
	2002	s. 4
Medieansvarsloven § 44, inhabilitet	1997	s. 6
Medieansvarsloven § 46	1995	s. 7
Medieansvarsloven § 49	1995	s. 5
	1997	s. 6
	1998	s. 6
	1998	s. 14
	1999	s. 10
	2000	s. 8
	2002	s. 5
	2006	s. 19
Medieansvarsloven § 49, bøde	1997	s. 6
Medieansvarsloven § 49, kommenterende tilføjelse	1997	s. 7
Medieansvarsloven § 49, placering	1997	s. 7
	2010	s. 20
Medieansvarsloven § 49, placering i magasiner	2011	s. 21
Medieansvarsloven § 49, udformning	1996	s. 5
Medieansvarsloven § 53	1998	s. 7
Medieansvarsloven eller retsplejeloven	1993	s. 6
Mediekoncern, samtykke	2008	s. 19
Mindreårige, interview	2004	s. 21
Mindreårige, samtykke	2000	s. 9
Modstridende forklaringer	2003	s. 21
Nationalitet, etniske tilhørsforhold	2002	s. 7
Navneforbud	1997	s. 12
Noninformation	1995	s. 6
Noninformation, klagefrist	2005	s. 20
Nyhedsbureau	1998	s. 13
Nyhedsbureau, offentliggørelse	2006	s. 20
Offentlige personer, forhåndstilkendegivelser	2001	s. 15
Offentlige personer, privatlivets fred	2002	s. 8
Offentliggørelse	1999	s. 10
	2002	s. 5
Offentliggørelse, bøde	1997	s. 6
Offentliggørelse, bandede samtaler	2004	s. 21
Offentliggørelse, elektronisk medie	1998	s. 8
Offentliggørelse, genmæle og kendelsesresumé	1997	s. 6
Offentliggørelse, Internettet	2005	s. 23
Offentliggørelse, kommenterende tilføjelse	1997	s. 7
Offentliggørelse, nyhedsbureau	2006	s. 20
Offentliggørelse, ordlyd	2006	s. 19

Offentliggørelse, placering	1997	s. 7
	1998	s. 6
	2010	s. 20
Offentliggørelse, placering i magasiner	2011	s. 21
Offentliggørelse, straffesag	1996	s. 6
Offentliggørelse, tidspunkt	1999	s. 9
	2000	s. 8
Ofre, vejledning til ofre for forbrydelser og ulykker	2012	s. 20
Ophavsret, kompetence	2001	s. 11
Oversættelse	2004	s. 19
Partsevne, afdød	2002	s. 5
Partsevne, arbejdsgivere	2007	s. 19
Partsevne, fagforening	1999	s. 5
Partsevne, Forbrugerombudsmanden	1998	s. 8
Partsevne, grupperinger	1994	s. 6
Partsevne, ophørt forening	2002	s. 5
Partsindlæg	2003	s. 23
Pressekort	2010	s. 7
Pressenævnet, artikler	2001	s. 5
Privatlivets fred	1994	s. 6
	1999	s. 5
Privatlivets fred, Facebook	2009	s. 18
Privatlivets fred, offentlige personer	2001	s. 15
	2002	s. 8
Privatlivets fred, private oplysninger	2003	s. 22
	2005	s. 22
Privatlivets fred, reality-tv	2002	s. 8
Radio- og tv-virksomhed, anmeldelse	1997	s. 14
Reality-tv, privatlivets fred	2002	s. 8
Redaktørskifte, anmeldelse	1995	s. 9
Redigering, debatindlæg	1993	s. 7
Redigeringsret	2000	s. 10
Redigeringsret, læserbreve	2000	s. 12
Redigeringsret, navn	1999	s. 8
Reklamer, forelæggelse	1997	s. 9
Religiøse tilhørsforhold	1993	s. 6
Retlig interesse.	2012	s. 22
Retlig interesse, afdød	2002	s. 5
Retlig interesse, arbejdsgivere	2007	s. 19
Retlig interesse, enkeltpersoner i grupper	2012	s. 24
Retlig interesse, fagforening	1999	s. 5
Retlig interesse, familiemedlemmer	2012	s. 23
Retlig interesse, Forbrugerombudsmanden	1998	s. 8
Retlig interesse, grupperinger	1994	s. 6
Retlig interesse, interesseorganisationer	2012	s. 25
Retlig interesse, ophørt forening	2002	s. 5
Retlig interesse, udviklingen i Nævnets praksis	2012	s. 25

Retsplejeloven eller medieansvarsloven	1993	s. 6
Retsplejeloven, kompetence	1993	s. 6
Retsreportage	1999	s. 7
Retssag anlagt mod Pressenævnet	1999	s. 14
	2000	s. 13
Retssag mod Pressenævnet (U.2003.71H)	2002	s. 4
Retssag mod Pressenævnet (Østre Landsrets dom)	2001	s. 17
Rettelse, fast rubrik	1998	s. 5
Rettelse, fast rubrik, Danske Dagblades Forening	2010	s. 20
Rettelse, fast rubrik, Dansk Magasinpresses Udgiverforening	2011	s. 21
Råbånd	2000	s. 11
Sagsbehandling	1995	s. 7
Samtykke, gyldigt	2009	s. 19
Samtykke, mediekoncern	2008	s. 19
Samtykke, skjult kamera	2008	s. 19
Samtykke, umyndige	2000	s. 9
	2012	s. 21
Satire	2001	s. 14
Scandinavian Star-sagen, sprogbrug	2000	s. 5
Singler	2013	s. 21
Skjult kamera	1997	s. 11
	1999	s. 12
	2000	s. 9
Skjult kamera, anonymisering	1998	s. 8
Skjult kamera, forelæggelse	2005	s. 21
Skjult kamera, samtykke	2008	s. 19
Skjult kamera og mikrofon	1999	s. 12
	2000	s. 9
Skjult kamera og mikrofon, anonymisering	1997	s. 12
Skjult mikrofon	1997	s. 10
	2004	s. 21
Skjult mikrofon, retningslinjer	1997	s. 11
Skjult mikrofon, telefoninterview	2006	s. 19
Skjult mikrofon, telefonsamtale	2005	s. 21
Sletning, internet	2013	s. 20
”Somalier-sagen”, etniske tilhørsforhold	2002	s. 7
Sprogbrug, debatindlæg	2001	s. 17
Sprogbrug, Scandinavian Star-sagen	2000	s. 5
Straffedom, oplysning om tidligere	2003	s. 21
Straffeloven	2010	s. 22
Straffeloven, kompetence	1993	s. 5
Straffesag, genmæle	1997	s. 13
Straffesag, manglende offentliggørelse	1995	s. 6
	1996	s. 6
	1998	s. 14
Straffesager, god presseskik	1999	s. 7
Søgemaskiner	2009	s. 20

Telefonsamtaler, offentliggørelse	2005	s. 21
TV 3	1996	s. 7
TV 3, kompetence	1995	s. 7
Udenlandsk sendetilladelse	2011	s. 6
Umyndige, eksponering af børn,	2012	s. 21
Umyndige, interview	2004	s. 21
Umyndige, samtykke	2000	s. 9
Økonomisk godtgørelse	2010	s. 22

BILAG

God presseskik

Massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik (medieansvarslovens § 34, stk. 1).

Pressenævnet afgør, om medierne har handlet i strid med god presseskik. Afgørelsen tager udgangspunkt i ”Vejledende regler for god presseskik”, som indgik i forslaget til medieansvarsloven fra 1991, men standarden ”god presseskik” følger udviklingen i opfattelsen af, hvad der er uetisk, og tager stilling til nye situationer, der opstår.

De vejledende regler for god presseskik er blevet justeret den 22. maj 2013.

”Vejledende regler for god presseskik”

(Som vedtaget på Dansk Journalistforbunds delegeretmøde 23.-24. april 2013 samt på Danske Mediers generalforsamling 22. maj 2013)

Grundlæggende synspunkter

Sikringen af ytringsfriheden i Danmark står i nøje forbindelse med mediernes frie adgang til at indsamle informationer og nyheder og til at offentliggøre dem så korrekt som muligt. Den frie kommentar er en del af ytringsfrihedens udøvelse. Under varetagelse af disse opgaver bør medierne anerkende hensynet til den enkelte borgers krav på respekt for den personlige integritet og privatlivets fred og til behovet for beskyttelse mod ubeføjet krænkelse. Medierne bør stille synlig og klar vejledning om, hvorledes der kan klages over mediernes indhold og handlemåde, til rådighed.

Under brud på god presseskik henhører også hindring af berettiget offentliggørelse af informationer af væsentlig betydning for offentligheden, samt eftergivenhed over for udenforståendes krav om indflydelse på mediernes indhold, hvis eftergivenheden kan medføre tvivl om mediernes frie og uafhængige stilling. Brud på god presseskik foreligger endvidere, hvis en journalist pålægges opgaver, som er i strid med nærværende presseetiske regler.

En journalist bør ikke pålægges opgaver, der strider mod vedkommendes samvittighed og overbevisning.

Reglerne omfatter det redaktionelle stof, som offentliggøres i medierne. Reglerne omfatter også redigerede debatindlæg. I det omfang der bringes uredigeret debat, bør der offentliggøres synlige og klare retningslinjer herfor samt gives effektiv adgang til at klage til mediet over indlæg.

Reglerne omfatter tillige annoncer og reklamer i den trykte periodiske presse og i de øvrige medier i det omfang, der ikke er fastsat særlige regler herom.

Reglerne omfatter omtalte og afbildede personer, herunder også afdøde personer, juridiske personer og lignende.

Reglernes indhold

A. Korrekte meddelelser

1. Det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte.
2. Kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt.
3. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Forelæggelse bør ske således, at der gives den adspurgte rimelig tid til at svare.
4. Angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde. Dette gælder i særlig grad krænkende eller skadelige udsagn.
5. Det skal gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer.
6. Overskrifter og mellemrubrikker skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel eller udsendelse. Det samme gælder de såkaldte spisesedler.
7. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen.

B. Adfærd i strid med god pressetik

1. Meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse.
2. Selvmord eller selvmordsforsøg bør ikke omtales, medmindre klar almen interesse kræver eller begrunder offentlig omtale, og i så fald bør omtalen være så skånsom som mulig.
3. Ofre for forbrydelser eller ulykker skal vises det størst mulige hensyn. Det samme gælder vidner og pårørende til de implicerede. Ved indsamling og formidling af billedmateriale, herunder amatør billeder, skal der vises hensynsfuldhed og takt.
4. Der bør opretholdes en klar skillelinje mellem annoncering og redaktionelt indhold. Tekst, lyd og billeder foranlediget af direkte eller indirekte kommercielle interesser bør kun bringes, hvis et klart journalistisk kriterium taler for offentliggørelse.
5. Der bør udvises særligt hensyn over for børn og andre personer, som ikke kan ventes at være klar over virkningerne af deres udtalelser eller anden medvirken. Ved offentliggørelse af interview eller lignende bør forældresamtykke indhentes, når emnets karakter og den mindreåriges alder taler herfor.
6. Ved indsamling eller offentliggørelse af information bør andres tillid, følelser, uvidenhed, manglende erfaring eller svigtende herredømme ikke udnyttes.
7. Offentliggørelse af skjulte optagelser bør kun ske, hvis de medvirkende har givet samtykke, eller hvis den samfundsmæssige interesse klart overstiger den enkeltes krav på beskyttelse, og den fornødne journalistiske dokumentation ikke eller kun meget vanskeligt kan skaffes på anden måde.
8. Meddelelser offentliggjort i digitale medier vil ofte være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt.

C. Retsreportage

1. De under A og B anførte almindelige presseetiske regler gælder også for retsreportagen.
2. Reglerne for retsreportagen gælder også sagernes forberedelse, herunder straffesagers behandling hos politi og anklagemyndighed.
3. Retsreportagen bør være objektiv. På ethvert stadium af sagernes forberedelse og ved behandlingen i retten bør journalisten tilstræbe en kvalitativ ligelig gengivelse af parternes – i straffesager anklagemyndighedens og forsvarets – synspunkter.
En omtale af en straffesag bør følges op med et referat af sagens afslutning, hvad enten denne finder sted i form af tiltalefrafald, frifindelse eller domfældelse.
4. Familiemæssige forhold, race, etnicitet, nationalitet, trosbekendelse, seksuel orientering eller organisationsforhold bør alene nævnes, når det er relevant for sagen.
5. Så længe en straffesag ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet, må der ikke offentliggøres meddelelser, der kan lægge hindringer i vejen for sagens opklaring, eller tilkendegivelser om, at en sigtet eller tiltalt er skyldig. Ved omtale af en straffesag skal det klart fremgå, om sigtede/tiltalte har erklæret sig skyldig eller ikke-skyldig.
6. Der skal i videst muligt omfang følges en klar saglig linje ved afgørelsen af, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne på de implicerede nævnes. En sigtets eller tiltalts navn eller anden identificering bør udelades, når ingen almen interesse taler for at offentliggøre navnet.
7. Der skal iagttages varsomhed med meddelelser om, at politianmeldelse er indgivet mod en navngiven person. Meddelelser herom bør som regel ikke bringes, før anmeldelse har medført indgriben fra politiets eller anklagemyndighedens side. Dette gælder dog ikke meddelelser, som den anmeldte selv fremdrager, eller hvis det anmeldte forhold i forvejen er kendt i videre kredse eller har væsentlig almen interesse, eller det efter de foreliggende omstændigheder må antages, at anmeldelsen er solidt underbygget.
8. En sigtet, tiltalt eller domfældt person bør forskånes for at få fremdraget pågældendes tidligere straffedom, hvis den er uden betydning for de forhold, vedkommende nu er sigtet, tiltalt eller dømt for. I anden nyhedssammenhæng bør de mod en person tidligere rejste straffesager som regel ikke omtales.